

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/173/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2207215758
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2207215758.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jozefa Mačēja a členov senátu JUDr. Kataríny Slováčekovej a JUDr. Daniela Ilavského v spore žalobcov: 1/ D & D INVEST spol. s r. o., IČO: 45 337 683, Dunajská Streda, Bratislavská cesta 5608/16, 2/ Dizajn brány s.r.o., IČO: 46 733 876, Dunajská Streda, Bratislavská cesta 5608, obe zast. splnomocnencom: JUDr. Peter Múčka, advokátska kancelária s.r.o., Šamorín, Hlboká cesta 1719/4, proti žalovaným: 1/ Správa a údržba ciest Trnavského samosprávneho kraja, IČO: 37 847 783, so sídlom Trnava, Bulharská 39, 2/ Trnavský samosprávny kraj, IČO: 37 836 901, so sídlom Trnava, Starohájska 10, o vypratanie nehnuteľnosti a odstránenie stavby a iné, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 6C/391/2007-441 zo dňa 3. mája 2018 takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovaný 1/ má nárok voči žalobcom 1/ a 2/ na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.
- III. Žalovaný 2/ má nárok voči žalobcom 1/ a 2/ na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Zo žaloby zo dňa 9. novembra 2007 došlej súdu prvej inštancie uvedeného dňa vyplýva, že pôvodný žalobca Jozef Danter - DANTER, so sídlom Biskupa Kondého 4577/18, Dunajská Streda, IČO: 34 431 756 sa žalobou zo dňa 9. novembra 2007 domáhal pôvodne proti žalovanému Trnavský samosprávny kraj, Starohájska 10, Trnava vypratania nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, kat. územie P. W., parc. č. 3446/1 - ostatné plochy vo výmere 5.859 m² a to konkrétne dvoch kusov plechových hangárov nachádzajúcich sa na jeho nehnuteľnosti (pozemku), na vlastné náklady žalovaného. Poukázal na to, že je výlučným vlastníkom spornej nehnuteľnosti a žalovaný, resp. jeho súčasť Správa a údržba ciest Trnavského samosprávneho kraja má na predmetnej parcele zloženú dočasnú stavbu postavenú bez stavebného povolenia a to 2 ks plechových hangárov, v ktorých sú uskladnené posypové látky na údržbu ciest. Odstránenia stavieb a vypratanie nehnuteľnosti sa pôvodný žalobca domáhal z dôvodu, že ich potrebuje k svojmu ďalšiemu podnikaniu. Poukázal na § 123 O. z., § 126 ods. 1 O. z. na oprávnenia vlastníka, ako aj na právo vlastníka na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje. Zároveň poukázal na § 135c ods. 1 O. z., že ak niekto zriadi stavbu na cudzom pozemku, hoci na to nemá právo, môže súd na návrh vlastníka pozemku rozhodnúť, že stavbu treba odstrániť na náklady toho kto stavbu zriadil.

1.2 Súd prvej inštancie uznesením č.k. 6C/391/2007-29 zo dňa 15. mája 2008 pripustil, aby z konania vystúpil žalovaný Trnavský samosprávny kraj, Starohájska 10, Trnava a na jeho miesto vstúpila Správa a údržba ciest Trnavského samosprávneho kraja, IČO: 37 847 783, Bulharská 39, Trnava z dôvodu, že táto v zmysle § 6 ods. 2 zák. č. 446/2001 Z.z. o majetku vyšších územných celkov má predmetný

majetok (2 ks plechových hangárov) v správe, preto na návrh žalobcu zo dňa 11. marca 2008 súd prvej inštancie zámenu pripustil.

1.3 Uznesením č.k. 6C/391/2007-66 zo dňa 29. januára 2009 prvoinštančný súd pripustil, aby do konania na strane žalovaného vstúpil (opätovne) žalovaný 2/ Trnavský samosprávny kraj, Starohájska 10, Trnava a to z dôvodu, že z vlastníctva štátu prešli do vlastníctva Trnavského samosprávneho kraja veci, ktoré boli v správe Slovenskej správy ciest a ktoré slúžili na činnosť jej organizačných jednotiek, preto na návrh žalobcu zo dňa 24. marca 2008 súd prvej inštancie pripustil prístupenie do konania na strane žalovaného Trnavského samosprávneho kraja, IČO: 37 847 783, Bulharská 39, Trnava (žalovaný 2/).

1.4 Vzhľadom k vyššie uvedenej zámene strany sporu na žalovanej strane, ako aj následne k pripusteniu prístúpenia do konania na žalovanej strane žalovaného 2/ prvoinštančný súd uznesením č.k. 6C/391/2007-102 zo dňa 4. januára 2010 pripustil zmenu žaloby (žalobného petitu) tak, že: I. žalovaný 1/ je povinný vypratať nehnuteľnosť zapísanú na LV č. XXXX katastrálneho územia P. W., parc. č. 3446/1 ostatné plochy vo výmere 5.859 m² a odstrániť posypový materiál nachádzajúci sa v 2 ks plechových hangárov do 15 dní od právoplatnosti rozsudku na vlastné náklady; II. žalovaný 2/ je povinný odstrániť 2 ks plechových hangárov nachádzajúci sa na nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX katastrálneho územia P. W., parc. č. 3446/1 ostatné plochy vo výmere 5.859 m² do 30 dní od právoplatnosti rozsudku na vlastné náklady a III. žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi všetky trovy súdneho konania na účet advokáta JUDr. Mariana Zányiho do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

1.5 Súd prvej inštancie uznesením č.k. 6C/391/2007-175 zo dňa 6. júna 2011 opätovne pripustil zmenu žaloby (žalobného petitu) tak, že: I. žalovaný 1/ je povinný vypratať nehnuteľnosť zapísanú na LV č. XXXX katastrálneho územia P. W., parc. č. 3446/1 ostatné plochy vo výmere 2.785 m² a parc. č. 3446/19 ostatné plochy o výmere 3.074 m² a odstrániť posypový materiál nachádzajúci sa v 2 ks plechových hangárov na týchto parcelách do 15 dní od právoplatnosti rozsudku na vlastné náklady; II. žalovaný 2/ je povinný odstrániť 2 ks plechových hangárov nachádzajúci sa na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX katastrálneho územia P. W., parc. č. 3446/1 ostatné plochy vo výmere 2.785 m² a parc. č. 3446/19 ostatné plochy o výmere 3.074 m² do 30 dní od právoplatnosti rozsudku na vlastné náklady a III/ žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi trovy súdneho konania v sume 600,42 eur na účet advokáta JUDr. Mariana Zányiho do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Uvedená zmena bola realizovaná z toho dôvodu, že nehnuteľnosť, parc. č. 3446/1, ostatné plochy a nádvorcia vo výmere 5.859 m² bola rozdelená na dva pozemky, parc. č. 3446/1 ostatné plochy vo výmere 2.785 m² a parc. č. 3446/19 ostatné plochy vo výmere 3.074 m².

1.6 Prvoinštančný súd po vykonanom dokazovaní rozhodol vo veci samej rozsudkom zo dňa 9. júna 2011 č.k. 391/2007-175 tak, že I. žalobu zamietol a II. žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 1/ na trovách konania sumu 597,60 eur na účet právnej zástupkyne žalovanej 1/ JUDr. Kataríny Cibulkovej, ako aj povinnosť zaplatiť štátu titulom trov znaleckého dokazovania 196 eur na účet Okresného súdu Dunajská Streda. Z odôvodnenia predmetného rozsudku vyplýva, že prvoinštančný súd svoje rozhodnutie odôvodnil vecne tým, že z odborného vyjadrenia znalkyne Ing. Izabely Tokovicovej zistil, že v predmetnom prípade „plechové hangáre“ sú halovými stavbami. Z listinného dôkazu, znaleckého posudku, ktorý slúžil na ocenenie nehnuteľnosti Okresnej správy ciest Dunajská Streda v katastrálnom území Q. P. W. zo dňa 25. marca 1995 vypracovaného znalcom z odboru stavebníctva Deziderom Móroczom vyplynulo, že uvedené haly (hangáre) označené ako hala č. 1. a 2. mimo hlavného areálu Okresnej správy ciest Dunajská Streda boli vybudované v roku 1988. Zastavané plochy sa rovnajú 472 m². Uvedené hangáre boli vo vlastníctve štátu a správe Okresnej správy ciest Dunajská Streda. Boli vybudované bez stavebného povolenia, v tom čase boli vo vlastníctve štátu v správe Okresnej správy ciest Dunajská Streda. Z ďalších listinných dôkazov, materiálov Štátneho archívu Bratislava, pobočka Šaľa, konkrétne materiálov Okresného národného výboru v Dunajskej Strede, materiálu na 18. schôdzi Rady ONV v roku 1987 bolo z návrhu na uznesenie zistené, že treba počítať s výstavbou obvodných služobní v Šamoríne, Čalove, ako aj v Dunajskej Strede, zriadením izolovaných plôch pre skladovanie posypového materiálu a opravárenskej dielni v Dunajskej Strede, konkrétne pre 1.000 m³ posypového materiálu s tým, že výstavba týchto skládok si vyžiada takmer 16.000.000,- Kčs. Zároveň z návrhu plánu práce odboru dopravy ONV v Dunajskej Strede na druhý polrok 1989 pre úsek cestného hospodárstva vyplýva, že v záujme ochrany životného prostredia a podzemných zdrojov pitnej vody je treba riešiť cestou Okresnej správy ciest vybudovanie izolovanej plochy v Dunajskej Strede pre skladovanie posypového materiálu s termínom do 30. novembra 1989. Z uvedených listinných

dôkazov vyplýva, že uvedené izolované plochy pre skladovanie posypového materiálu boli vybudované na základe rozhodnutia bývalého Okresného národného výboru v Dunajskej Strede na úseku cestného hospodárstva. V uvedenom období (roku 1988) boli postavené hangáre č. 1 a 2 a v čase ich zhotovenia bol vlastníkom týchto hangárov štát a hangáre boli zriadené taktiež na pozemku, ktorý bol vlastníctvom štátu. Následne sa nehnuteľnosť (pozemok), na ktorom boli postavené hangáre dostala do vlastníctva fyzických osôb, do vlastníctva žalobcu, konkrétne na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej v auguste 2006 s predchádzajúcim vlastníkom I. T.. Predmetné hangáre v súčasnosti, ako aj v minulom období slúžili a slúžia verejnému záujmu a v týchto je uskladnený posypový materiál na údržbu ciest vo vlastníctve Trnavského samosprávneho kraja. Prvoinštančný súd konštatoval, že sa v danom prípade nejedná o neoprávnené stavby, ktoré má na mysli § 135c ods. 1 O. z. , pretože boli zriadené pred 1. januárom 1992 tzv. socialistickou organizáciou.

1.7 V dôsledku odvolania pôvodného žalobcu voči vyššie cit. rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd (Krajský súd v Trnave), ktorý o tomto riadnom opravnom prostriedku rozhodoval uznesením č.k. 10Co/158/2011-203 zo dňa 4. septembra 2012 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pretože odvolaním napadnutý rozsudok nepovažoval za správny a to predovšetkým pre dôvodnosť odvolacej námietky žalobcu nesprávnym právnym posúdením veci súdom prvej inštancie a nedostatočne zisteným skutkovým stavom a tiež pre viaceré procesné pochybenia súdu prvej inštancie. V odôvodnení uznesenia vytkol súd prvej inštancie, že z odôvodnenia jeho rozsudku (z 9. júna 2011 č. k. 6C 391/2007-177) nie je celkom jednoznačne zrejmé, či súd prvej inštancie rozhodol o žalobnom návrhu obsiahnutom v uznesení súdu prvého stupňa zo 4. januára 2010 (č. k. 6C/391/2007-102), alebo o žalobnom návrhu obsiahnutom v uznesení zo 6. júna 2011 (č. k. 6C/391/2007-175), ktorým po vyhlásení dokazovania v predmetnej veci za skončené súd prvého stupňa mimo pojednávania pripustil zmenu návrhu, a to situácie, keď okrem iného nie je zrejmé, v čom prvoinštančný súd považoval (s výnimkou rozdelenia skoršej parcely na dve novšie) podanie pripustené druhým uznesením za zmenu žaloby, ktorá si vyžaduje takýto postup. Procesnú vadu spočívajúcu v reálnom odňatí možnosti konať pred súdom potom spôsobil súd prvej inštancie tým, že až po vyhlásení dokazovania za skončené pripustil zmenu žalobného návrhu, o ktorej sa žalovaní dozvedeli až pri doručení im aj písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku. Taktiež vytkol prvoinštančnému súdu aj nedodržanie postupu podľa § 118 ods. 2 O. s. p. v čom treba vidieť procesnú nesprávnosť, ktorá so zreteľom na individuálne okolnosti preskúmvanej veci (II. ÚS 261/06) viedla k zmareniu účelu sledovaného uvedeným zákonným ustanovením. Z hmotnoprávneho hľadiska odvolací súd namietal závery súdu prvej inštancie, že stavby majúce sa podľa žalobcu odstrániť sú stavbami v zmysle § 135c a § 119 ods. 2 O. z., pretože sa mu nepodarilo celkom jednoznačne objasniť, či sa v prípade 2 ks plechových hangárov má jednať o stavby spojené so zemou pevným základom v zmysle § 119 ods. 2 O. z., osadené na cudzom pozemku, alebo či sa jedná o hnutelné veci. Táto otázka pritom bola v tomto konaní zásadnou, nakoľko až po jej zodpovedaní bolo možné vyriešiť si dilemu, či tu má byť použitá tzv. všeobecná ochrana vlastníckeho práva podľa § 126 ods. 1 O. z. (vyprataním pozemkov tak, že z nich budú odstránené hnutelné veci tam sa nachádzajúce) alebo naopak ustanovenie § 135c rovnakého zákona (upravujúce možnosti úpravy pomerov k stavbe na cudzom pozemku, ktorou v zmysle takéhoto ustanovenia treba rozumieť len nehnuteľnú stavbu). Pokiaľ si súd prvej inštancie neurobil jasno v tejto zásadnej otázke, nemohol jednoznačne rozhodnúť o zamietnutí žaloby zamietla a jeho rozhodnutie bolo predčasné.

1.8 Uznesením č.k. 6C/391/2007-285 zo dňa 29. septembra 2014 súd prvej inštancie pripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu: Jozef Danter - DANTER, IČO : 34 431 756, miesto podnikania Biskupa Kondého 4577/18, 929 01 Dunajská Streda vstúpili ako žalobcovia obchodné spoločnosti: I./ D & D INVEST, spol. s r. o., IČO: 45 337 683, so sídlom Bratislavská cesta 5608/16, 929 01 Dunajská Streda a II./ Dizajn brány s.r.o., IČO: 46 733 876, so sídlom Bratislavská cesta 5608, 929 01 Dunajská Streda. Uvedenú zmenu na strane žalobcu prvoinštančný súd pripustil z dôvodu, že na uvedené spoločnosti prešlo právo žalobcu voči žalovaným 1/ a 2/, teda vstúpili do práv žalobcu (pozn.: - kúpna zmluva medzi žalobcom a spoločnosťou D & D INVEST spol. s r. o., IČO: 45 337 683, so sídlom Bratislavská cesta 5608/16, 929 01 Dunajská Streda, spoločnosť sa stala vlastníkom nehnuteľnosti vedenej Okresným úradom Dunajská Streda, odbor katastrálny, pre katastrálne územie P. W. na LV č. XXXX a to pozemku parcely registra „C“, č. parcely 3446/1 - ostatné plochy o výmere 2.415 m² a pozemku parcely registra „C“, č. parcely 3446/19 - ostatné plochy o výmere 2.680 m² a - kúpna zmluva medzi žalobcom a spoločnosťou Dizajn brány, s.r.o., IČO: 46 733 876, so sídlom Bratislavská cesta 5608, 929 01 Dunajská Streda, spoločnosť sa stala vlastníkom nehnuteľnosti vedenej Okresným úradom

Dunajská Streda, odbor katastrálny, pre katastrálne územie P. W. na LV č. XXXX a to pozemku parcely registra „C“, č. parcely 3446/20 - ostatné plochy o výmere 1732 m2).

1.9 Na základe návrhu žalobcov 1/ a 2/ zo dňa 25. februára 2014 na pripustenie zmeny žalobného petitu súd prvej inštancie uznesením č.k. 6C/391/2007-320 zo dňa 24. septembra 2015 pripustil zmenu žaloby (žalobného petitu) tak, že: I. Žalovaný 1/ je povinný vypratať nehnuteľnosť zapísanú na liste vlastníctva číslo XXXX pre katastrálne územie P. W. na pozemku parcely registra „C“, č. parcely 3446/1 - ostatná plocha vo výmere 2.415 m², na pozemku parcely registra „C“, č. parcely 3446/19 - ostatná plocha vo výmere 2.680 m² a nehnuteľnosť zapísanú na liste vlastníctva číslo XXXX pre katastrálne územie P. W. na pozemku registra „C“, č. parcely 3446/20 - ostatné plochy vo výmere 1.732 m² a odstrániť posypový materiál nachádzajúci sa v dvoch kusoch plechových hangárov na týchto parcelách, do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku na vlastné náklady; II. Žalovaný 2/ je povinný odstrániť dva kusy plechových hangárov nachádzajúcich sa na nehnuteľnosti zapísanej na liste vlastníctva číslo XXXX pre katastrálne územie P. W. na pozemku registra „C“, č. parcely 3446/1 - ostatná plocha vo výmere 2.415 m², na pozemku parcely registra „C“, č. parcely 3446/19 - ostatná plocha vo výmere 2.680 m² a na nehnuteľnosti zapísanej na liste vlastníctva číslo XXXX pre katastrálne územie P. W. na pozemku parcely registra „C“, č. parcely 3446/20 - ostatné plochy vo výmere 1.732 m², do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku na vlastné náklady a III. Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcom trovy konania vo výške vyčíslenej do troch dní od vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa konanie končí na účet právneho zástupcu navrhovateľov vedený v spoločnosti W. W., a.s., číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX a to v lehote do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku eventuálne I. Žalobcovia 1/ a 2/ sú povinní strpieť vecné bremeno spočívajúce v práve stavby dvoch kusov plechových hangárov, právo prechodu pešo a motorovými vozidlami cez pozemky zapísané na liste vlastníctva číslo XXXX pre katastrálne územie P. W. na parcele registra „C“, č. parcely 3446/1 - ostatná plocha vo výmere 2.415 m², na parcele registra „C“, č. parcely 3446/19 - ostatná plocha vo výmere 2.680 m² a na nehnuteľnosti zapísanej na liste vlastníctva číslo XXXX pre katastrálne územie P. W. na parcele registra „C“, č. parcely 3446/20 - ostatné plochy vo výmere 1.732 m² v nevyhnutnom rozsahu v prospech žalovanej 1/ a žalovaného 2/ za náhradu v sume zistenej a určenej súdom na základe vykonaného dokazovania ročne pozadu vždy do 15. dňa v mesiaci január príslušného kalendárneho roka; II. Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcom trovy konania vo výške vyčíslenej do troch dní od vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa konanie končí na účet právneho zástupcu navrhovateľov vedený v spoločnosti W. W., a.s., číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX a to v lehote do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Pripustenie uvedenej zmeny žaloby súd prvej inštancie zdôvodnil tým, že výsledky doterajšieho konania môžu byť podkladom na rozhodnutie o zmenenej žalobe, súd s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia pripustil zmenu petitu návrhu v tom znení, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

1.10 Na základe návrhu žalobcov 1/ a 2/ zo dňa 21. júla 2017 na pripustenie zmeny žalobného petitu súd prvej inštancie uznesením č.k. 6C/391/2007-400 zo dňa 11. septembra 2017 pripustil zmenu žaloby (žalobného petitu) tak, že: I. Žalovaný 1/ je povinný vypratať nehnuteľnosť evidovanú Okresným úradom Dunajská Streda, katastrálny odbor, okres Dunajská Streda, obec P. W., katastrálne územie P. W., zapísanej na liste vlastníctva číslo XXXX v rozsahu vyznačenom geometrickým plánom číslo 35021934-146/2017/2012 zo dňa 2. júna 2017 vypracovaný Ing. I. Y., IČO: 35 021 934 a to pozemok parcely registra „C“, č. parcely 3446/26 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 471 m², pozemok parcely registra „C“, č. parcely 3446/28 - ostatná plocha vo výmere 787 m², pozemok parcely registra „C“, č. parcely 3446/27 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 460 m², pozemok parcely registra „C“, č. parcely 3446/30 - ostatná plocha vo výmere 271 m² a nehnuteľnosť evidovanú Okresným úradom Dunajská Streda, katastrálny odbor, okres Dunajská Streda, obec P. W., katastrálne územie P. W., zapísanej na liste vlastníctva číslo XXXX v rozsahu vyznačenom geometrickým plánom číslo 35021934-146/2017/2012 zo dňa 2.6.2017 vypracovaný Ing. I. Y., IČO: 35 021 934 a to pozemok parcely registra „C“, č. parcely 3446/32 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 10 m², pozemok parcely registra „C“, č. parcely 3446/33 - ostatná plocha vo výmere 100 m², a odstrániť posypový materiál nachádzajúci sa v dvoch kusoch plechových hangárov na týchto parcelách, a to do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku na vlastné náklady; II. Žalovaný 2/ je povinný odstrániť dva kusy plechových hangárov nachádzajúcich sa na nehnuteľnosti evidovanej Okresným úradom Dunajská Streda, katastrálny odbor, okres Dunajská Streda, obec P. W., katastrálne územie P. W., zapísanej na liste vlastníctva číslo XXXX v rozsahu vyznačenom geometrickým plánom číslo 35021934-146/2017/2012 zo dňa 2.6.2017 vypracovaný Ing. I. Y., IČO: 35 021 934 a to na

pozemku parcely registra „C“, č. parcely 3446/26 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 471 m², na pozemku parcely registra „C“, č. parcely 3446/27 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 460 m² a na nehnuteľnosti evidovanej Okresným úradom Dunajská Streda, katastrálny odbor, okres Dunajská Streda, obec P. W., katastrálne územie P. W., zapísanej na liste vlastníctva číslo XXXX v rozsahu vyznačenom geometrickým plánom číslo 35021934-146/2017/2012 zo dňa 2.6.2017 vypracovaný Ing. I. Y., IČO: 35 021 934 a to na pozemku parcely registra „C“, č. parcely 3446/32 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 10 m², a to do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku na vlastné náklady a III. Žalobcovia 1/ a 2/ majú právo na plnú náhradu trov konania vo výške vyčíslenej po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej eventuálne I. Žalobcovia 1/ a 2/ sú povinní strieť vecné bremeno spočívajúce v práve stavby dvoch kusov plechových hangárov, práva prechodu pešo a motorovými vozidlami cez pozemky evidované Okresným úradom Dunajská Streda, katastrálny odbor, okres Dunajská Streda, obec P. W., katastrálne územie P. W., zapísané na liste vlastníctva číslo XXXX v rozsahu vyznačenom geometrickým plánom číslo 35021934-146/2017/2012 zo dňa 2.6.2017 vypracovaný Ing. I. Y., IČO: 35 021 934 a to na pozemku parcely registra „C“, č. parcely 3446/26 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 471 m², na pozemku parcely registra „C“, č. parcely 3446/28 - ostatná plocha vo výmere 787 m², na pozemku parcely registra „C“, č. parcely 3446/27 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 460 m², na pozemku parcely registra „C“, č. parcely 3446/30 - ostatná plocha vo výmere 271 m² a na nehnuteľnosti evidovanej Okresným úradom Dunajská Streda, katastrálny odbor, okres Dunajská Streda, obec P. W., katastrálne územie P. W., zapísanej na liste vlastníctva číslo XXXX v rozsahu vyznačenom geometrickým plánom číslo 35021934-146/2017/2012 zo dňa 2.6.2017 vypracovaný Ing. I. Y., IČO: 35 021 934 a to na pozemku parcely registra „C“, č. parcely 3446/32 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 10 m², na pozemku parcely registra „C“, č. parcely 3446/33 - ostatná plocha vo výmere 100 m², v nevyhnutnom rozsahu v prospech žalovaného 2/; II. Žalovaný 2/ je povinný za zriadenie vecného bremena uhradiť jednorazovú náhradu v sume 26.911,84 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 26.911,84 eur od 11. novembra 2013 do zaplataenia v prospech žalobcu 1/ a v sume 1.488,16 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.488,16 eur od 18.11.2013 do zaplataenia v prospech žalobcu 2/, a to do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku a III. Žalobcovia 1/ a 2/ majú právo na plnú náhradu trov konania vo výške vyčíslenej po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Pripustenie uvedenej zmeny žaloby súd prvej inštancie zdôvodnil tým, že výsledky doterajšieho konania môžu byť podkladom na rozhodnutie o zmenenej žalobe.

2. Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom (v poradí druhým) zo dňa 3. mája 2018 č.k. 6C/391/2007-441 výrokom I. žalobu zamietol; výrokom II. rozhodol, že žalovaní 1/ a 2/ majú voči žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2.1 Prvoinštančný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na to, že zmena žalobného petitu (viď bod. 1.11. tohto rozsudku), ktorú žalobcovia 1/ a 2/ označili ako „eventuálny petít“ nemôže byť považovaný za eventuálny petít, pretože podstatou eventuálneho petitu je žaloba na prisúdenie jedného (napr. vydanie veci), a ak by toto nebolo možné (napr. vec už neexistuje, žalovaný ju nemá a pod.), žiada sa peňažná náhrada. Ak súd rozhoduje podľa druhého subsidiárneho petitu, prvý petít zamietne. Naopak, ak súd rozhodne podľa prvého (primárneho) petitu, o druhom petite už nerozhoduje (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 113/2010).

2.2 Čo sa týka vypratania pozemku (resp. pozemkov, pretože došlo k rozdeleniu na geometrickým plánom na viacero pozemkov) a odstránenia stavieb na nich postavených, výsledkami vykonaného dokazovania mal prvoinštančný súd preukázané, že v predmetnej veci sa jedná o stavby (pozn.: súd prvej inštancie mal preukázané výpoveďou znalkyne, že sa nepochybne jedná o stavby, / nehnuteľnosti / spojené so zemou pevným základom) - 2 ks plechových hangárov, ktoré boli postavené v roku 1988 a boli vo vlastníctve štátu a v správe Okresnej správy ciest. S účinnosťou od 1. januára 2004 prešli do vlastníctva Trnavského samosprávneho kraja a to na základe zákona č. 416/2001 Z.z. Dohoda o prechode majetku a s ním súvisiacich práv a povinností z vlastníctva štátu v správe Slovenskej správy ciest (SSC) na žalovaného 2/ bola uzatvorená 29. decembra 2003 a Zriaďovacou listinou 101/2003 ÚZ s účinnosťou od 1. januára 2004 bol zriadený žalovaný 1/ ako rozpočtová organizácia žalovaného 2/, ktorý ich (predmetné stavby) zveril do správy svojej rozpočtovej organizácie - žalovaného 1/, pričom stavby slúžili a naďalej slúžia na účely uskladneného posypového materiálu ciest, teda slúžia verejnému záujmu. Už pôvodný žalobca mal pred kúpou pozemku (akt. pozemkov) vedomosť, že na ňom stoja

stavby, ktoré nie sú vo vlastníctve predávajúceho, pričom toto akceptoval. S poukazom na uvedené skutočnosti je preto vylúčená aplikácia ust. § 135c ods. 1 O. z., keďže sa nejedná o „neoprávnenú stavbu“ (pozn.: aj v zmysle judikatúry RČ 13/2000 pri posudzovaní otázky, či ide o neoprávnenú stavbu v zmysle O. z. treba vychádzať z právnej úpravy platnej v okamihu vzniku stavby ako veci v právnom zmysle, pričom o neoprávnenú stavbu nemôže ísť vtedy, ak bola táto stavba zriadená pred 1. januárom 1992 socialistickou organizáciou).

2.3 Pokiaľ išlo o návrh na vydanie rozsudku spočívajúceho „v povinnosti žalobcov strpieť vecné bremeno spočívajúce v práve stavby 2 ks plechových hangárov, práva prechodu pešo a motorovými vozidlami cez vyššie uvedené pozemky za náhradu“ tu prvoinštančný súd konštatoval, že vecné bremeno vzniklo zo zákona a to účinnosťou zák. č. 66/2009 Z. z. od 1. júla 2009. Keďže sa jedná sa o povinnosť vyplývajúcu zo zákona, uloženie povinnosti žalobcom 1/ a 2/ strpieť vecné bremeno spočívajúce v práve stavby 2 ks plechových hangárov na sporných nehnuteľnostiach je nemožné, pretože žalobcovia 1/ a 2/ nemôžu žiadať samé sebe uložiť povinnosť. Takýto žalobný návrh by boli oprávnení podať žalovaní 1/ a 2/, pokiaľ by žalobcovia 1/ a 2/ ako vlastníci pozemku netrpeli výkon tohto záložného práva, teda v tomto smere nie je daná aktívna vecná legitímácia žalobcov, keďže vecné bremeno k predmetným pozemkom už existuje a vzniklo zo zákona č. 66/2009 Z.z. dňom účinnosti tohto zákona, teda dňom 1. júla 2009 s tým, že jeho obsahom je držba a užívanie pozemkov pod stavbou.

2.4 Ohľadom žalobcami 1/ a 2/ požadovanej finančnej náhrady za zákonné vecné bremeno, ktoré vzniklo v súlade s § 4 ods. 1 zák. č. 66/2009 Z.z prvoinštančný súd uviedol, že vznik tohto vecného bremena zo zákona je treba považovať za usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom vo vlastníctve obce alebo VÚC, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo VÚC podľa osobitných predpisov. Toto vecné bremeno vzniklo odo dňa účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z., teda dňom 1. júla 2009 a nárok na finančnú náhradu je iba jeden a má ho len vlastník zaťaženého pozemku, ktorý nehnuteľnosť vlastnil v čase vzniku vecného bremena, teda k účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z. ku dňu 1. júla 2009. Pôvodný žalobca takúto finančnú náhradu od žalovaných 1/ a 2/ nežiadal, pričom náhradu od žalovaných 1/ a 2/ po prvý raz žiadali súčasní vlastníci, t. j. žalobcovia 1/ a 2/ na základe návrhu na zmenu žalobného petitu zo dňa 11.9.2017. Finančná náhrada za vznik vecného bremena je nepochybne jednorazová a nemá charakter opakujúceho sa plnenia, čo vyplýva aj zo spôsobu jej výpočtu upraveného vo vyhláske č. 492/2004 Z. z., v zmysle ktorého sa výpočet všeobecnej hodnoty vecného bremena vykoná tak, že práva spojené s nehnuteľnosťou sa odhadnú zistením výhody, ktorú tieto práva prinášajú oprávnenému v období jedného roka a hodnota tejto výhody sa násobí pri právach časovo neobmedzených dvadsiatimi a pri právach časovo obmedzených počtom rokov počas ktorých má právo trvať, najviac však dvadsiatimi. Keďže žalobcovia 1/ a 2/ neboli vlastníckymi zaťaženého pozemku v čase vzniku vecného bremena, teda k účinnosti zákona č. 66/2009 Z. z., súd prvej inštancie žalobu aj v časti o uplatnenie finančnej náhrady považoval za nedôvodnú, navyše poukázal na to, že pôvodný vlastník zaťaženého pozemku si mohol túto finančnú náhradu uplatniť po dobu troch rokov od účinnosti zákona č. 66/2009 Z. z., čo sa však nestalo a teda aj za predpokladu, že by žaloval finančnú náhradu pôvodný vlastník zaťaženého pozemku, súd by musel prihliadnuť na vznesenú námietku premičania zo strany žalovaných 1/a 2/ a túto finančnú náhradu z dôvodu jeho premičania pôvodnému vlastníckovi nepriznať.

2.5 O trovách konania rozhodol prvoinštančný súd poukazom na ust. § 255 ods. 1 C. s. p. a priznal žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania voči žalobcom 1/ a 2/ v rozsahu 100 %.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali žalobcovia 1/ a 2/ prostredníctvom zástupcu odvolanie v celom rozsahu, t. j. čo do výroku I. a výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie. Uviedli, že prvoinštančný súd rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 6C/391/2007-441 zo dňa 3. mája 2018 ich žalobu o vypratanie nehnuteľnosti a odstránenie stavby, eventuálne o uloženie povinnosti žalobcom 1/ a 2/ strpieť vecné bremeno a uloženie povinnosti žalovaným 1/ a 2/ zaplatiť im náhradu za zriadenie vecného bremena zamietol (výrok I.) a priznal žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.). Odvolanie odôvodnili poukazom na ust. 355 ods. 1 C. s. p. a poukazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. d), f), h) C. s. p. Žalobcovia 1/ a 2/ majú zato, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, kedy konajúci súd žalobu zamietol v celom rozsahu, t. j. v prípade zamietnutia žaloby o vypratanie nehnuteľnosti a odstránenie stavby, zamietol aj eventuálny petit spočívajúci strpieť vecné bremeno za náhradu. Ak súd prvej inštancie zamietol žalobu o vypratanie a odstránenie stavby mal eventuálne rozhodnúť o povinnosti strpieť vecné bremeno za náhradu z nasledovných dôvodov. Konajúci súd v rozhodnutí uviedol, že v zmysle ust. § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. o niektorých

opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak nemá vlastníky stavby ku dňu účinnosti tohto zákona (k 1. júlu 2009) k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok. Predpokladom na vykonanie záznamu o vzniku vecného bremena v katastri nehnuteľností je súpis nehnuteľností, ku ktorým vzniklo v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu. Podľa ust. § 4 ods. 2 cit. zákona vlastníky pozemku pod stavbou je povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území. Žalobcovia 1/ a 2/ sa domáhajú vydania rozhodnutia súdu z dôvodu nemožnosti využitia svojho vlastníctva v zmysle ust. § 123 O. z., kedy ich vlastníctvo je zredukované na tzv. holé vlastníctvo - bez možnosti vlastníka pozemku predmet svojho vlastníctva reálne držať a užívať. Žalobcovia v rámci konania poukázali na povinnosť žalovaného v II. rade Trnavského samosprávneho kraja ako vlastníka plechových hangárov v zmysle ust. § 2 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. poskytnúť zámennou zmluvou vlastníkovi pozemku pod stavbou náhradný pozemok, ktorý je v jeho vlastníctve. Náhradný pozemok v primeranej výmere, bonite a rovnakého druhu, ako bol pôvodne pozemok pred zastavaním, poskytne vlastníky stavby v tom istom katastrálnom území. Ak sa neuplatní postup podľa odseku 1, usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou sa vykoná v konaní o nariadení pozemkových úprav podľa osobitného predpisu. V zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. konanie o nariadení pozemkových úprav z dôvodu usporiadania vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou podľa tohto zákona sa začína na žiadosť vlastníka stavby. Nakoľko žalovaný 2/ si do dnešného dňa nesplnil zákonnú povinnosť dohodnúť sa so žalobcami, obohacujú sa na úkor žalobcov napriek tomu, že podľa názoru žalovaných v zmysle § 4 zákona č. 66/2009 Z. z. im vzniká vecné bremeno spočívajúce v práve držby a užívania pozemku pod stavbou. Žalovaní mali v zmysle cit. zákona usporiadať právny vzťah k pozemkom pod stavbami tým spôsobom, že ak nedôjde k dohode o odkúpení, prípadne ich zámene, mali podať žiadosť o vykonanie pozemkovej úpravy, ktorej cieľom by bolo vyčlenenie iného pozemku pre doterajšieho vlastníka. Nakoľko žalovaní si svoju povinnosť riadne neplnia a užívajú pozemky vo vlastníctve žalobcov, žalobcovia majú zato, že aj z tohto dôvodu mal konajúci súd usporiadať vzťah medzi sporovými stranami s poukazom na ustanovenie § 135c O. z. Žalobcovia 1/ a 2/ poukázali na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave pod sp. zn. 6Co/154/2012, z ktorého vyplýva, že vecné bremeno konštituované zákonom č. 66/2009 Z. z. je len dočasné a nie neobmedzené. V zmysle článku 20 ods. 4 Ústavy SR zák. 460/1992 Zb. vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme a to na základe zákona a za primeranú náhradu. Na základe rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica pod sp.zn.. 8C/98/2009 je konštatované, že ak je zriadené vecné bremeno zo zákona je možné požadovať za neho finančnú náhradu a nie bezodplatné vecné bremeno. V prípade ak prvoinštančný súd podanú žalobu zamietol, konal nad rámec Ústavy SR, kedy vecné bremeno má byť dočasné a v prípade právoplatného zamietnutia tejto žaloby, by príslušný súd právoplatne rozhodol o tejto veci, čím by sa o tejto veci už raz rozhodlo - zásada prekážky res iudicata a žalobcovia by zostali v právnej neistote ohľadom dĺžky zriadeného zákonného vecného bremena podľa zákona č. 66/2009 Z. z. Prvoinštančný súd na rozhodnutie v tomto prípade mal aplikovať ustanovenia § 135c O. z. a usporiadať vzťah medzi vlastníkom pozemku a vlastníkom stavby. Stavby postavené na pozemkoch žalobcov 1/ a 2/ sú stavbami neoprávnenými bez príslušného oprávnenia. Žalobcovia 1/ a 2/ sa nestotožňujú s rozhodnutím súdu prvej inštancie, v rámci ktorého sa judikuje, že finančnú náhradu za vecné bremeno má len vlastníky zaťaženého pozemku, ktorý túto nehnuteľnosť vlastnil v čase vzniku vecného bremena, teda k účinnosti zákona č. 66/2009 Z. z. Nárok na finančnú náhradu, nakoľko nebola priznaná pôvodnému vlastníkovi v čase účinnosti zákona č. 66/2009 Z. z. prechádza ako majetkové právo spolu s prevodom vlastníckeho práva priamo na žalobcov 1/ a 2/, ktorí si toto majetkové právo v súdnom konaní riadne uplatnili. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti majú žalobcovia zato, že súd prvej inštancie s poukazom na vyššie uvedené vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci a dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Z uvedeného dôvodu považujú žalobcovia napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa za nesprávny. Žalobcovia 1/ a 2/ navrhli, aby odvolací súd v zmysle ust. § 390 C.s.p. podanej žalobe vyhovel.

4. Z vyjadrenia žalovaného 1/ zo dňa 12. júla 2018 k podanému odvolaniu žalobcov 1/ a 2/ vyplýva, že žalovaný 1/ sa v plnom rozsahu stotožnil s prvoinštančným rozsudkom a ako vecne správne ho navrhol v zmysle § 387 C. s. p. potvrdiť.

5. Z vyjadrenia žalovaného 2/ zo dňa 11. júla 2018 k podanému odvolaniu žalobcov 1/ a 2/ vyplýva, že žalovaný 2/ sa taktiež stotožnil s názorom prvoinštančného súdu, jeho rozhodnutie považuje za vecne správne, preto navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 C. s. p. potvrdil.

6. K vyjadreniam žalovaných 1/ a 2/ k podanému odvolaniu žalobcov 1/ a 2/ sa žalobcovia 1/ a 2/ vyjadrili prostredníctvom svojho zástupcu podaniami zo dňa 25. júla 2018 a 4. septembra 2018 v tom smere, že navrhli ich odvolaniu „vyhovieť.“

7. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 C. s. p. preskúmal napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu, podľa zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. C. s. p. na nariadenom pojednávaní podľa § 385 C. s. p. , kde dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne.

8. Odvolací súd na pojednávaní oboznámil sporové strany v zmysle § 181 ods. 2 C. s. p. v spojení s § 387 C. s. p. so spornými a nespornými skutočnosťami, ako aj s tým, že uznesením č.k. 26Co/173/2018-524 zo dňa 14. júna 2019 bolo v tejto veci prerušené konanie na čas do skončenia konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 260/2019 vedenom o návrhu Krajského súdu v Trnave (týkajúcej sa veci sp. zn. 26Co/275/2017) na vyslovenie nesúladu ustanovenia § 4 zák. č. 66/2009 Z. z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov s čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky. Vzhľadom k tomu, že Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 21. októbra 2020 sp. zn. PL.ÚS 24/2020-13 rozhodol o návrhu Krajského súdu v Trnave (týkajúcej sa veci sp. zn. 26Co/275/2017) na vyslovenie nesúladu ustanovenia § 4 zákona č. 66/2009 Z. z. s Ústavou Slovenskej republiky, ktoré bolo vedené na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 260/2019 tak, že návrh Krajského súdu v Trnave odmietol, ako podaný zjavne neoprávnenou osobou, odvolací súd rozhodol uznesením č.k. 26Co/173/2018- 570 zo dňa 30. novembra 2020, že pokračuje v prerušenom konaní (uznesenie č. k. 26Co/173/2018-524 zo dňa 14. júna 2019), pretože odpadla prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo. V súvislosti s uvedeným, spolu s predvolaním na pojednávanie oznámil stranám sporu, že (čl. 2 ods. 2 C.s.p.) ich spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, preto im doručil aj rozhodnutie NS SR z 30. novembra 2020 sp. zn. 8Cdo/17/2019, z ktorého vyplýva, že „Právo na náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva podľa § 23 ods. 5 zák. č. 182/1993 Z. z. vzniká ex lege jednorazovo tomu, kto bol vlastníkom zaťaženého pozemku ku dňu účinnosti tohto zákona a nemôže byť tomu inak ani pri zriadení vecného bremena podľa § 4 ods. 1 zák. č. 66/2009 Z. z. Ide o ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu.“ Keďže rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia vyššie uvedenej právnej otázky, preto odvolací súd musel rešpektovať rozhodnutie dovolacieho súdu o uvedenej právnej otázke.

9. Ako vyplynulo z odvolania žalobcov 1/ a 2/ títo podali odvolanie v celom rozsahu, t. j. voči zamietnutiu žaloby ako celku (pozn.: aj keď v podstate v odvolaní argumentačne brojili len proti zamietnutiu žalobného nároku, ktorým sa domáhali uloženia povinnosti žalovaným 1/ a 2/ zaplatiť im peňažnú náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva) je treba uviesť, že táto pozostávala zo štyroch samostatných žalobných nárokov (odstránenie stavby; vypratanie pozemkov /nehnutelnosti/; uloženie povinnosti žalobcom 1/ a 2/ strpieť vecné bremeno spočívajúce v práve stavby dvoch kusov plechových hangárov, právo prechodu pešo a motorovými vozidlami cez pozemky a uloženie povinnosti žalovaným 1/ a 2/ zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva). Odvolací súd zdieľa rovnaký názor ako prvoinštančný súd, že rozšírenie žalobného návrhu o žalobný nárok žalobcov 1/ a 2/ „eventuálny petít“ nie je eventuálnym petítom, ale sa jedná, ako je vyššie uvedené, o samostatné žalobné nároky.

10. Keďže odvolatelia argumentačne v odvolaní brojili len voči zamietnutiu žaloby týkajúcej sa žalobného nároku - uloženie povinnosti žalovaným 1/ a 2/ zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva, ktorý aj vzhľadom na vyššie uvedenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu nebolo možné priznať, tak bolo potrebné uviesť, že voči ostatným žalobným nárokom, odvolateľmi odvolacími námietkami osobitne nenapadnutelnými, odvolací súd konštatuje správnosť skutkových zistení a právnych dôvodov, ktoré viedli prvoinštančný súd k ich zamietnutiu (§ 387 ods.2 C.s.p.).

11. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu po vyčerpaní relevantných uplatnených odvolacích dôvodov, odvolací súd napadnutý rozsudok s použitím § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil, včítane závislého a správneho výroku o náhrade trov prvoinštančného konania.

12. Vzhľadom k tomu, že žalovaní 1/ a 2/ boli úspešní i v odvolacom konaní podľa § 396 ods. 1 a § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. vznikol im nárok na náhradu trov odvolacieho konania, preto i bol voči žalobcom 1/ a 2/ priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí podľa § 262 ods. 2 C. s. p.

13. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3 : 0 (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších zmien a doplnení; § 393 ods. 2 druhá veta C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.